

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3445/2024. (XII. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.V.20.752/2023/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Biró Gergely ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Kúria Pfv.V.20.752/2023/12. számú ítélete, a Győri Törvényszék 1.Pf.20.501/2022/9. számú ítélete és a Soproni Járásbíróság P.20.543/2021/54. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó szerint a kifogásolt ítéletek sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a 28. cikket. Az indítványozó indítványkiegészítésében nem tartotta fenn az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére és az R) cikk megsértésére hivatkozó alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó az indítványában egyidejűleg kérte az elsőfokú bíróságot az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére, amely kérelemnek az elsőfokú bíróság nem adott helyt. Az indítványozó az Alkotmánybíróságnál is előterjesztett végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet.
- [2] Az indítványozó által támadott bírósági ítéletek alapjául szolgáló ügyben az indítványozó tulajdonát képező ingatlant első- és másodfokú perköltség és eljárási illeték tartozás miatt folyó végrehajtási eljárásban foglalta le a végrehajtó, amely végrehajtási eljárásba utóbb bekapcsolódott az ingatlanra jelzálogjoggal rendelkező pénztintézet. A végrehajtási eljárásban a végrehajtó az adóhatóság kérelmére az indítványozó ingatlanára árverést tűzött ki azzal, hogy a becsérték 50%-kal csökkenthető. Az árverési vevő az ingatlant a becsértéknél alacsonyabb vételárért vásárolta meg, amely kifogás hiányában jogerőre emelkedett. Az indítványozó az árverési hirdetménnyel szemben végrehajtási kifogást nyújtott be, amelyet a végrehajtást foganatosító bíróság jogerősen elutasított. Időközben a felperesi beavatkozó által indított végrehajtási igényperben eljáró bíróság a végrehajtást felfüggesztette. Az árverési vevő tulajdonjogát bejegyző földhivatali határozat elleni indítványozói fellebbezést jogerősen elutasította az ingatlanügyi hatóság. A végrehajtási igényperben eljáró bíróság jogerősen elutasította a keresetet. Ezt követően a végrehajtó intézkedett a vételár felosztása és az ingatlan birtokba adása iránt. Az indítványozó ezt követően indított pert az alperesek tulajdonjogának törlését és az eredeti állapot helyreállítását kérve az ingatlannyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjai alapján.
- [3] Az első fokon eljáró Soproni Járásbíróság P.20.543/2021/54. számú ítéletében elutasította az indítványozó keresetét. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az árverési vevő tulajdonszerzése alapjául szolgáló árverési jegyzőkönyvet az indítványozó nem támadta végrehajtási kifogással, az árverés megsemmisítésére a végrehajtási eljárásban nem került sor, a bank zálogjogosulti bekapcsolódásával összefüggő hivatkozásokat nem vizsgálta, mert az ezt engedélyező végzéssel szemben az indítványozó nem élt jogorvoslattal.
- [4] A másodfokon eljáró Győri Törvényszék 1.Pf.20.501/2022/9. számú ítéletében helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, pontosítva az elsőfokú ítélet indokolását, amely során kiemelte, hogy a törlési per nem a végrehajtási eljárás kontrollja, ezért nem pótolható általa a végrehajtási kifogás és a zálogjogosult bekapcsolódását engedélyező végzéssel szembeni fellebbezés.
- [5] A felülvizsgálati eljárásban eljáró Kúria Pfv.V.20.752/2023/12. számú ítéletével hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet.
- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján alapvetően azt sérelmezte, hogy álláspontja szerint a bíróságok az ügyben alkalmazandó jogszabályokat nem azok tartalma szerint alkalmazták, így módon a bírósági végrehajtási eljárásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 149. §-ában foglaltakat annak céljával ellentétesen alkalmazták, amelynek következtében az árverési vevő teljesítési határideje annak ellenére hosszabbodott meg, hogy a Vht. alapján benyújtott kifogás nem volt halasztó hatályú. Az indít-

ványozó kifogásolta, hogy a tulajdonjogát annak ellenére vesztette el az ingatlan felett, hogy az árverési vevő határidőn túl teljesített.

- [7] Az indítványozó szerint a Vht. rendelkezéseinek be nem tartása sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát és a tulajdonhoz való jogát. Az indítványozó álláspontja szerint az árverési eljárás jogszabálysértő és indokolatlan volt, ez okozta az indítványozó alkotmányjogi sérelmeket okozó tulajdonvesztését. Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget az Alaptörvényből fakadó kötelezettségeiknek, ezért sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga.
- [8] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [9] Az Abtv. 27. §-a a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [10] A testület megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [11] Az indítványozó az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezésként az Abtv. 27. §-át jelölte meg.
- [12] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseként az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a 28. cikket jelölte meg.
- [13] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani [3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]].
- [14] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [15] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az e) pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint az f) pont szerint kifejezett kérelmet kell előterjeszteni a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.
- [16] Az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos kifogása kapcsán az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy „nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyonvesztést szenvedett el (vagyoni követeléséhez nem jutott hozzá). Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog sérelmén keresztül nem lehet eszköze vagyoni jogi perekben a bíróságok által elkövetett, egyéb alkotmányossági kérdést fel nem vető, egyszerű törvénysértések orvoslásának” [3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40], 3007/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [19]].
- [17] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti indokolást.
- [18] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [19] Az Alkotmánybíróság előjáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata [3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]].
- [20] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatosan az alábbiakat állapította meg.
- [21] Az indítványozó által állított alapjogi sérelemmel összefüggésben előadott érvek valójában az ügyben meghozott, az indítványozó által támadott – az indítványozó keresetét elutasító és azt helybenhagyó – bírósági döntések megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáján alapulnak, és nem ezen ítéletek alaptörvény-ellenességének alátámasztására irányulnak.

- [22] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a Kúria támadott ítéletében részletesen megindokolta, hogy „az árverés érvényességére, illetve sikerére vonatkozó indokolásbeli megállapítások a bizonyítékokon, ezen belül a végrehajtási eljárás adatait alapulnak, amelyeket a bíróságok akként értelmeztek, hogy az árverés a felperes által előadott fogyatékoságban nem szenved, ezért az azon alapuló tulajdonjogi bejegyzés sem érvénytelen. A felperes kereseti jogállítása valóban az árverés érvénytelenségére vonatkozott, csupán annak jogilag értékelhető indokát nem adta, ami értelemszerűen a kereset elutasítására vezetett” {kúriai ítélet, Indokolás [50]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valamennyi általa megjelölt alapjog sérelmét kizárólag a saját és az eljáró bíróságok álláspontjának eltéréséből, értelmezésének különbözőségéből vezette le.
- [24] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértését állító indítványi résszel összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben. {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}
- [25] Az Alkotmánybíróság szerint az ügyben eljáró bíróságok ítéleteikben az indítványozóval ellentétes jogi álláspontra helyezkedtek, a döntésüket alátámasztó érveikről számot adtak. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [26] Az indítványozó a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírói eljáráshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [27] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 27. § (1) bekezdésére, 52. § (1b) bekezdésére és 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a* és *h* pontjaira tekintettel visszautasította.
- [28] Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, ezért az indítványozók azon kéréséről, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b* pontja alapján hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, nem kellett döntenie {3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]; 3356/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [24]; 3117/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Budapest, 2024. november 26.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2840/2024.

• • •